MAGAZIN sportiv

Încă o breşă... feminină în fotbal!

La Bacău, undeva în tribună, la un meci amical pe „23 August". Din spate, ajungeau pînă la mine frînturi dintr-o conversaţie care mi-a reţinut atenţia. Subiectul? Arbitrajul. La pauză, mă strecor şi cer loc lîngă interlocutori. Le descifrez rolurile: unul era profesorul — interoga şi eticheta răspunsurile, celălalt elevul — bine pregătit, cu spirit anticipativ şi observaţii pertinente. Surprinderea mea ţine de faptul că instruitul discipol era de fapt o tînără fată. Profesorul, cunoscutul arbitru internaţional Adrian Macovei, văzîndu-mă în... ofsaid îmi explică:

— *A fost unul dintre cei mai buni elevi ai cursului de arbitri ţinut în primăvara aceasta în regiunea Bacău. Împreună cu Vătafu, jucătorul de la Dinamo, au format cuplul premiaţilor. Dar s-o prezint: Ileana Burada, 19 ani, elevă în clasa a XI-a seral.*

— Ileana, mă adresez tinerei arbitre, eşti întruchiparea curajului!

— *La ce nu te îndeamnă pasiunea! Pentru mine, fotbalul este ceva vital. Cum nu-l pot practica, vreau măcar să-l „dirijez".*

— Sînt teribil de încîntată! Şi cum interlocutoarea nu înţelege motivul exuberanţei mele, îi explic: din spirit de solidaritate feminină: „Ileana, vii eu forţe noi! Trebuie să dinamităm o dată acest sector (fotbalul) considerat de cei mai mulţi un monopol al bărbaţilor!"

— *Dacă ar şti ei să folosească pe deplin privilegiile de care se bucură. Dacă nu li s-ar estompa prea devreme vibraţia pentru fotbal şi dacă ar avea ei ambiţia... feminină, ce departe ar fi!*

— Şi, totuşi, Ileana, a fi arbitru de fotbal este un lucru dificil, cu riscuri chiar.

— *Cînd te poartă pasiunea, este imposibil să nu răzbeşti, îmi răspunde ea convinsă.*

Mi-a făcut şi o confidenţă: Ileana are un scut de apărare (puternic şi temut): soţul său este boxer la „semigrea".

Urez tinerei temerare a fluierului (n-am găsit corespondent feminin formulării „cavaler al fluierului") hotărîre şi promptitudine în decizii, reţinînd pentru mine certitudinea că nu va avea nevoie niciodată să apeleze la serviciile soţului ei... boxerul!

NUŞA MUŞCELEANU

Pe concret

Se tergiversează amenajarea bazei sportive din Bucureşti, str. Barbu Văcărescu, destinată unei şcoli profesionale.

Cu convingere deplină,
Spune un şcolar posac:
— Şcoala-n trei ani se termină,
Baza-n schimb nici într-un veac!

La echipa de fotbal Crişul Oradea s-au perindat într-un timp relativ scurt 70 de jucători.

Pe dreptate microbiştii
Îşi arată pesimismul
Căci la „Crişul" fotbaliştii
Practică mai mult turismul.

V.D. POPA

O inedită întîlnire de tenis

Pe terenurile din parcul oraşului Cluj a avut loc o originală întrecere internaţională de tenis. 30 de juniori şi copii, componenţi ai clubului de tenis **Peinner**, din R.F. a Germaniei, au primit replica tinerilor jucători din regiunea Cluj. În total au avut loc 60 de meciuri, dintre care 58 au revenit gazdelor.

Mult aşteptata veste

Acum o săptămînă, la conferinţa F.R.G., fostul triplu campion absolut de gimnastică al ţării, Mihai Botez, era tare agitat. Niciodată nu-l văzusem atît de „nervos", nici chiar atunci cînd îi mai lipseau cîteva zecimi de puncte pentru a îmbrăca tricoul de campion al României.

— Ce s-a întîmplat, maestre, trăieşti un eveniment deosebit?

— *Într-adevăr! Dar nu vreau să discut despre aceasta pînă mîine seară (!?)...*

Îmi dădeam seama că ceva prea important îl frămînta pe Mihai Botez şi n-am mai insistat.

★

Duminică seara... Telefonul sună deodată mai prelung şi mai insistent parcă. La celălalt capăt al firului, Mihai Botez. Ne-a luat direct:

— *Îmi puteţi aduce o mare bucurie, sînteţi în măsură să-mi comunicaţi vestea care să-mi redea calmul (?!).*

— Nu înţeleg...

— *Spuneţi-mi ce-au făcut băieţii noştri la campionatele europene de caiac-canoe din Suedia. Mă interesează îndeosebi rezultatul lui Eugen Botez.*

— A, da, Eugen Botez a făcut parte din echipajul care a adus ţării un nou titlu european...

★

Şi astfel, iată-mă din nou alături de Mihai Botez:

— De ce campion european la caiac şi nu la gimnastică?

— *Ştiu eu, cred că „vina" este a soţiei mele. De la 6 ani am început să lucrez cu el la gimnastică. Cînd a împlinit 12 ani, mi-am dat seama că „nu merge", că nu are detentă. I-am recomandat să facă nataţie, dar şi aici rezultatele aşteptate au întîrziat... Soţia mea, canotoare în trecut, l-a îndrumat spre caiac, pentru care a optat după o scurtă „escală" la schif. Antrenorul Bărbătei a ştiut să-i dea cele mai bune sfaturi tehnice, iar eu m-am ocupat mult de pregătirea lui fizică (exerciţii de gimnastică, ciclism, cros etc.), prin multă, multă muncă în tot timpul anului.*

— În continuare, ce mai aşteptaţi de la el?

— *Alte... titluri. În sport şi la învăţătură. Şi m-aş bucura dacă profesiei lui actuale, de sculer, i se va adăuga peste cîţiva ani cea de inginer.*

C. MACOVEI

Ştiaţi că...

...Renato Cappellini, talentatul inaintaş al lui Inter, minuieşte cu tot atîta abilitate şi... condeiul? În timpul liber, el scrie romane poliţiste pentru colecţia „Gialli". Recent, Cappellini a terminat un roman-foileton intitulat „Viaţa searbădă", a cărui publicare şi-a asigurat-o cotidianul „Corriere dello Sport".

...în urma victoriilor obţinute în ultimul timp, Joe Frazzier a fost poreclit vice Clay?

...în Australia, la o populaţie care nu e mult mai mare decît aceea a Belgiei, există 1 878 de cluburi de nataţie? Zeci de mii de copii practică nataţia, incepînd de la 5—6 ani, în cele 678 de bazine, dintre care 378 de dimensiuni olimpice.

...Eusebio este golgeterul nr. 1 al Europei în sezonul 1966—1967? El este autorul a 31 din cele 64 de goluri înscrise în campionat de Benfica.

...la 38 de ani, Pierre Collard a aruncat greutatea la 18,40 m, stabilind astfel un nou record al Franţei? Cei 20 de ani care îl despărţeau de fostul recordman, Arnjolt Beer, nu l-au împiedicat să-l întreacă pe acesta cu 9 centimetri.

...un milionar american, pe nume Jack Kent Cooke, a propus clubului englez Wolverhampton cumpărarea... întregii echipe de fotbal? Cooke, care credea că orice se poate cumpăra cu bani, a fost surprins cînd, rînd pe rînd, i s-au refuzat ofertele din ce în ce mai fabuloase.

...Foresta Fălticeni a avut şi în anul 1961 o bună comportare în „Cupă"? Fotbaliştii din Fălticeni au eliminat atunci pe Ştiinţa (Universitatea) Cluj, pierzînd apoi la limită, 1—0, în faţa lui Dinamo Bucureşti. *(comunicată de Oprică Preda).*

Adevărata pasiune a lui Roger Pingeon

Ştiaţi că Roger Pingeon, recentul laureat al celei mai dificile întreceri cicliste profesioniste, „Tour de France", iubeşte mult fotbalul? Dar nu numai atît: nu îl iubeşte ca un spectator obişnuit, ci ca unul care a practicat această ramură sportivă.

Într-adevăr, Pingeon a jucat centru atacant şi extremă în echipa Colegiului Tehnic din Bellay, dovedindu-se un remarcabil şuter.

Întrebat asupra deosebirilor dintre ciclism şi fotbal, Roger Pingeon a declarat: *„Ciclismul este foarte dur. Nu-i prea uşor să te afli în şa opt ore* (mă gîndesc la ruta Clermont — Ferrand — Fontainebleau) *într-un efort continuu. De aceea, zic, ...trăiască fotbalul".*

Zbor cu... schiurile

Nu o dată s-a folosit expresia „a zburat" cînd a fost vorba de o „coborîre" la schi. Expresia ni se pare mai justificată decît oricînd dacă o legăm de cursa de schi pe un kilometru lansat, disputată recent în Alpi. Într-adevăr, italianul a... zburat cu schiurile, realizînd o medie orară de 170,859 km!

IDILA DE SEZON

(deşi anacronică)

Ea: — Rămîi aici, iubite, aşa cum ai promis.
El: — Eu am promis cu vorba, dar vezi că nu şi-n scris.
— Au vorba nu contează! Au inimioara ta
Preferă să se schimbe, să plece-altundeva?
Au unde tu găsi-vei o dragoste deplină
Şi casă-n bloc în centru şi... loc pentru maşină?
O, dacă pleci înseamnă că mă cufund în noapte!
— În locul meu găsi-vei alţi doi, sau trei, sau... şapte!
— Tu rîzi, dar ce vei face de iese un scandal?
— Pardon! Povestea noastră nu are-aspect legal.
— O facem noi legală... pe urmă... dar întîi,
Iubite, schimbă-ţi gîndul şi-aicea tu rămîi,
— De ce să stau aicea? Am altă variantă
Mult mai ispititoare şi chiar mai... elegantă.
— Ascultă. Mai amînă. Te vei gîndi apoi
Nu e păcat să ştergem tot ce-a fost între noi?
— Nu pot s-amîn. Mă iartă. Nu-i timp de amînări
Că ia sfîrşit prezentul sezon de... transferări!...

. . . .

P.S. Aţi înţeles, desigur că „Ea" este-o echipă,
Iar „El" — un fotbalist, vedetă de o clipă.
Asemenea idile mai sînt pe ici-colea,
Cu toate că din ele lipseşte... dragostea!

NELU MARIAN — Iaşi

PELE ŞI ADMIRATORII

După cum vă închipuiţi, Pele este asaltat zi de zi, oriunde s-ar afla, de suporteri. Există, în primul rînd, o goană după autograful celebrului fotbalist. Unii admiratori mai îndrăzneţi nu se mulţumesc însă numai cu atîta, ci solicită şi alte „suveniruri"; o insignă, o batistă, un pix...

Recent, Pele s-a pomenit cu o cerere cu totul neaşteptată. Preşedintele clubului Belo Horizonte îi cerea cîteva picături de ...sînge. Scopul? Inoculînd sîngele lui Pele în vinele atacantului central al echipei sale, acesta ar fi început să joace şi el ca Pele.

Fireşte, Pele n-a dat curs acestei cereri. El a explicat de ce: Nu mi-e teamă că, în felul acesta, mi-aş crea singur un concurent redutabil, care mi-ar putea lua locul chiar în echipa Braziliei. Dar, aflîndu-se de acest lucru, sînt convins că în două-trei zile aş rămîne fără o picătură de sînge!

Poşta magazin

I. V. DINU, BUCUREŞTI. Plină de umor şi de... adevăr, epigrama pe care o adresaţi unui cursant la o şcoală de arbitri:

Liniştit, înveţi de zor
Ca arbitru să devii.
Ai aici un profesor,
Pe teren ai... zeci de mii!

GABRIEL POPESCU, BUCUREŞTI. De ce am pus semnul mirării la ştirea că Dinamo Kiev a fost eliminată din „Cupa U.R.S.S."? Să ştiţi că cei dintîi care s-au mirat au fost fotbaliştii din Kiev, care purtau tricourile de campioni ai Uniunii Sovietice. Aşa e la fotbal şi mai ales la „Cupă": unii se miră şi alţii se califică. Întrebaţi-i pe cei de la Rapid!

GELU OANCEA, PLOIEŞTI. Sînteţi un înflăcărat suporter al echipei Steaua, i-aţi scris de mai multe ori „idolului" dv. Constantin, dar n-aţi primit nici un răspuns. O fi crezut omul că... aveţi ceva cu el, din moment ce l-aţi întrebat cîte lovituri de la 11 metri a ratat la Tokio. Altă întrebare, mai... drăgăstoasă, nu găseaţi? Să vă răspund eu: două.

ZENO TURDEANU, CLUJ. Televiziunea noastră a transmis, în urmă cu două luni, meciul dintre Joe Walcott şi Rocky Marciano. Învingînd prin K.O. în repriza a 13-a, Marciano a devenit campion mondial de box la toate categoriile. Este bine însă să nu-l confundaţi pe Rocky Marciano cu Rocky Grazziano, eroul filmului „Cineva acolo sus mă iubeşte". Acesta din urmă a evoluat la categoria mijlocie. Oricum, aţi cîştigat un pariu de invidiat pe căldurile acestea: 6 sticle cu bere. Mai aveţi însă un hop de trecut: să nu vi se spună că s-a terminat berea. Vă vorbesc din experienţă!

NICOLAE FRANK, TIMIŞOARA. Gheorghe Zamfirescu a realizat 10,3 pe 100 metri. Performanţa a fost omologată şi ea constituie noul record al ţării la

această probă. Ne bucură, fireşte, că străvechiul record al lui Ion Moina a fost... urnit din loc, dar am dori ca acest 10.3 să nu constituie un rezultat izolat. Vrem să-l vedem cît mai des şi mai ales cînd trebuie!

MATEI AUGUSTIN, DOBREŞTI. În campionatul european de fotbal, în grupa respectivă, Anglia şi Scoţia nu s-au întîlnit decît o singură dată. La Londra, pe teren propriu, deci campionii mondiali au fost învinşi cu 3—2, pierzînd astfel 90% din şansele de calificare. Vor reuşi englezii, totuşi, la Glasgow, ceea ce n-au reuşit acasă: să învingă Scoţia? În fotbal, nimic nu e exclus!

GH. NICOLAU, BRĂILA — **„Am auzit de la unii bătrîni din oraşul nostru că în tinereţea lor exista o echipă care reprezenta Brăila în campionatul categoriei A. Este adevărat?"** E adevărat. Echipa se numea Dacia Unirea şi a jucat în „A" în ediţia 1937—1938, cînd s-au întrecut 20 de echipe împărţite în două serii. Bătrînii, după cum vedeţi, au ce povesti. Dar tinerii de azi cu ce se vor lăuda într-o zi strănepoţilor lor?

Cu categoria... C?

ION POSTAŞU
Ilustraţii: N. CLAUDIU

Unde dai şi unde crapă...

Se vorbeşte şi acum, în Anglia, despre „hapul" pe care l-a înghiţit echipa de fotbal Beresford, care activează în liga a III-a a campionatului englez.

În preajma unui meci important, conducătorii echipei şi-au dat seama că nu vor putea alinia cea mai bună formaţie, întrucît jucătorul nr. 1, Arthur Wood, era plecat în Turcia, în interes de serviciu.

Imediat, s-a dat telefon la Istanbul. Lui Wood i se plătea drumul cu avionul, i se dădeau şi despăgubiri destul de consistente, dar... să se întoarcă.

Şi Wood s-a întors, ceea ce n-a constituit o piedică pentru echipa sa ca să piardă cu 1—0, printr-un autogol. Autorul lui: nefericitul Wood!